PROCEDURY OCHRONY DZIECI

W

OBIEKCIE APARTAMENTY W GÓRACH A&S SPA

Preambuła

Mając na uwadze treść ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich w zakresie odpowiedzialności biznesu za ochronę małoletnich, uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw dzieci, w szczególności prawa do ochrony ich godności i wolności od wszelkich form krzywdzenia, **Apartamenty w Górach A&S SPA**przyjmuje niniejszy dokument jako wzór zasad i procedur w przypadku podejrzenia, że dziecku, które przebywa w Obiektu dzieje się krzywda oraz zapobiegania takim zagrożeniom.

Słowniczek:

Na potrzeby niniejszego poniższe pojęcia mają następujące znaczenie:

1. **Dziecko t**o każda osoba poniżej 18 roku życia.
2. **Obca osoba dorosła** to każdy człowiek powyżej 18 roku życia, który nie jest dla dziecka jego rodzicem lub opiekunem prawnym.
3. **Krzywdzenie dziecka** oznacza popełnienie na jego szkodę przestępstwa.
4. **Przestępstwo na szkodę dziecka** – na szkodę dzieci mogą być popełnione wszystkie przestępstwa, jakie mogą być popełnione przeciwko osobom dorosłym, a dodatkowo przestępstwa, które mogą być popełnione wyłącznie przeciwko dzieciom (np. wykorzystywanie seksualne z art. 200 kodeku karnego). Z uwagi na specyfikę obiektów turystycznych, w których łatwo można uzyskać możliwość odosobnienia, przestępstwami, do których najczęściej może dojść na ich terenie będą przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w szczególności zgwałcenie (art. 197 kodeksu karnego), seksualne wykorzystanie niepoczytalności i bezradności (art. 198 kk), seksualne wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia (art. 199 kk), seksualne wykorzystanie osoby poniżej 15 roku życia (art. 200 kk), grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość - art. 200a kk).
5. Pracownikiem zatrudnionym do pracy z dziećmi, którego należy sprawdzić w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, jest każda osoba przyjęta do wykonywania tego typu obowiązków, w tym osoba zatrudniona w oparciu o umowę o pracę, umowę cywilnoprawną, praktykanta, stażystę i wolontariusz, niezależnie od obywatelstwa i wieku tej osoby.

§1 Zasady polityki ochrony dziecka

1. Obiekt prowadzi swoją działalność z najwyższym poszanowaniem praw człowieka, w szczególności praw dzieci jako osób szczególnie wrażliwych na krzywdzenie.
2. Obiekt uznaje swoją rolę w prowadzeniu biznesu społecznie odpowiedzialnego i promowaniu pożądanych postaw społecznych.
3. Obiekt podkreśla istotność prawnego i społecznego obowiązku zawiadamiania organów ścigania o każdym przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dzieci i zobowiązuje się szkolić swój personel w tym zakresie.
4. Obiekt zobowiązuje się edukować personel na temat okoliczności wskazujących, że dziecko przebywające w obiekcie może być krzywdzone oraz w zakresie sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje.
5. Jedną z form skutecznego zapobiegania krzywdzeniu dzieci jest identyfikacja dziecka przebywającego w obiekcie i jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w obiekcie. Personel podejmuje wszelkie możliwe kroki zmierzające do przeprowadzenia identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą znajduje się w obiekcie.
6. Szczególną uwagę zwraca się na dzieci niepełnosprawne oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

§2 Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi, a obsługą Obiektu

1. Personel Obiektu zobowiązany jest do:

1) utrzymywania profesjonalnej relacji z małoletnimi;

2) zachowania cierpliwości i szacunku w kontakcie z małoletnimi;

3) udzielania odpowiedzi na pytania małoletnich w sposób adekwatny do ich wieku i danej sytuacji.

2. Personelowi Obiektu stanowczo zabrania się działań powszechnie uznawanych za niewłaściwe względem małoletnich, a w szczególności:

1) używania wulgaryzmów, gestów, słów i tym podobnych zachowań nieodpowiednich w stosunku do małoletnich i w ich pobliżu;

2) nawiązywania w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej;

3) wykorzystywanie wobec małoletniego władzy lub przewagi fizycznej;

4) dotykania małoletnich w sposoby mogące być powszechnie uznane za nieodpowiednie i krzywdzące;

5) zapraszania małoletnich do swojego miejsca zamieszkania ani jakichkolwiek spotkań poza godzinami pracy, co tyczy się również prywatnych kanałów komunikacji jak chociażby wiadomości SMS, rozmowy telefoniczne czy też media i komunikatory społecznościowe.

3. Kontakt fizyczny z małoletnim nie może być niejawny lub w jakikolwiek sposób skrywany, a o wszelkich przejawach takowego muszą być natychmiast informowani przełożeni.

4. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka obsługa Obiektu powinna unikać zbędnego kontaktu z małoletnim.

§3 Procedura w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. Zawsze, kiedy jest to możliwe, należy dokonywać identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą przebywa w obiekcie.
2. W sytuacjach nietypowych i/lub podejrzanych, wskazujących na możliwe ryzyko krzywdzenia dziecka, identyfikacja jest obowiązkowo przeprowadzana przez pracownika recepcji.
3. Aby dokonać identyfikacji dziecka i jego relacji w stosunku do osoby, z którą przebywa w obiekcie, należy: zapytać o tożsamość dziecka oraz o relację dziecka w stosunku do osoby, z którą przybyło do obiektu lub w nim przebywa. W tym celu można poprosić o dokument tożsamości dziecka lub inny dokument potwierdzający, że osoba dorosła ma prawo do sprawowania opieki nad dzieckiem w obiekcie. W przypadku braku dokumentu tożsamości można poprosić o podanie danych dziecka (*imię, nazwisko, adres, numer PESEL*).
4. W przypadku braku dokumentów wskazujących na pokrewieństwo dziecka i osoby dorosłej należy zapytać o tę relację osobę dorosłą oraz **dziecko.**
5. Jeżeli osoba dorosła nie jest rodzicem lub opiekunem prawnym dziecka, należy zapytać, czy posiada dokument świadczący o zgodzie rodziców na wspólny wyjazd osoby dorosłej z dzieckiem (np. pisemne oświadczenie).
6. Jeżeli osoba dorosła nie posiada dokumentu zgody rodziców, należy poprosić o numer telefonu wyżej wymienionych, aby zadzwonić i potwierdzić przebywanie dziecka w obiekcie z obcą osobą dorosłą za wiedzą i zgodą rodziców/opiekunów prawnych.
7. W przypadku oporu ze strony osoby dorosłej co do okazania dokumentu dziecka i/lub wskazania relacji należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu dzieciom korzystającym z Obiektu bezpieczeństwa.
8. Po wyjaśnieniu sprawy w sposób pozytywny należy podziękować za czas poświęcony na upewnienie się, że dziecko jest pod dobrą opieką i jeszcze raz podkreślić, że procedura ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom.
9. W przypadku gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości dotyczących podejrzenia wobec dorosłego i jego intencji skrzywdzenia dziecka, należy dyskretnie powiadomić przełożonego i pracowników ochrony (o ile są w tym czasie na terenie obiektu). Aby nie wzbudzać podejrzeń, można np. powołać się na konieczność skorzystania ze sprzętów na tyłach recepcji, prosząc osobę dorosłą, aby poczekała wraz z dzieckiem w holu, restauracji lub innym miejscu.
10. Od momentu, kiedy pojawiły się pierwsze wątpliwości, zarówno dziecko, jak i osoba dorosła powinni być pod stałą obserwacją personelu i nie zostawać sami.

11. Przełożony, który został powiadomiony o sytuacji, podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji lub w razie wątpliwości przejmuje rozmowę z podejrzaną osobą dorosłą w celu uzyskania dalszych wyjaśnień.
12. W przypadku, gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub popełnieniu przestępstwa na szkodę dziecka, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się procedurę w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka.
13. W przypadku gdy świadkami nietypowych i/lub podejrzanych sytuacji są pracownicy innych działów Obiektu np. serwis sprzątający, obsługa pokoi, pracownicy i restauracji, strefy relaksu, ochrony i in., powinni oni o tym niezwłocznie zawiadomić przełożonego, który zadecyduje o podjęciu odpowiednich działań.
14. W zależności od sytuacji i miejsca przełożony weryfikuje, na ile podejrzenie krzywdzenia dziecka jest zasadne. W tym celu dobiera odpowiednie środki prowadzące do wyjaśnienia sytuacji lub podejmuje decyzję o przeprowadzeniu interwencji i zawiadamia policję.

§4 Procedura w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka

1. Mając uzasadnione podejrzenie, że dziecko przebywające w obiekcie jest krzywdzone, należy niezwłocznie zawiadomić policję, dzwoniąc pod numer 112 i opisując okoliczności zdarzenia. W zależności od dynamiki sytuacji i okoliczności, telefon wykonuje osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia (pracownik/przełożony). Jeśli zawiadamiającym jest pracownik, jednocześnie o zdarzeniu informuje swojego przełożonego.
2. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia dziecka występuje wtedy, gdy: dziecko ujawniło pracownikowi obiektu fakt krzywdzenia, pracownik zaobserwował krzywdzenie, dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.
3. W tej sytuacji należy uniemożliwić dziecku oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie dziecka oddalenie się z obiektu.
4. W uzasadnionych przypadkach można dokonać obywatelskiego zatrzymania osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia policji należy trzymać tę osobę pod nadzorem dwóch pracowników w osobnym pomieszczeniu z dala od widoku innych gości.
5. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Dziecko powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji.
6. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa powiązanego z kontaktem dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (sperma, ślina, naskórek), należy w miarę możliwości nie dopuścić, aby dziecko myło się oraz jadło/piło do czasu przyjazdu policji.

7. Po odbiorze dziecka przez policję należy zabezpieczyć materiał z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i na wniosek służb przekazać ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
8. Po interwencji należy opisać zdarzenie w dzienniku zdarzeń lub innym dokumencie przeznaczonym do tego celu.

§5 Zatrudnianie osób do pracy z dziećmi

1. Wszystkie osoby pracujące z dziećmi muszą być dla nich bezpieczne, co oznacza m.in., że ich historia zatrudnienia powinna wskazywać, że nie skrzywdziły w przeszłości żadnego dziecka.
2. Każdą osobę zatrudnianą przez Obiekt do prac związanych z edukacją, wypoczynkiem i opieką nad dziećmi należy obowiązkowo sprawdzić w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Sprawdzenie osoby w Rejestrze odbywa się poprzez wydruk wyników wyszukiwania osoby w Rejestrze z dostępem ograniczonym, który następnie umieszczany jest w aktach osobowych osoby sprawdzanej. Sprawdzenie należy powtarzać co roku.
3. Osoba, o której mowa w ust. 2 przedkłada informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV kodeksu karnego, w art. 189a i 207 kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, o której mowa w ust. 2 posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska musi przedłożyć informację z rejestru karnego państwa swojego obywatelstwa uzyskaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z pracą z dziećmi.
5. Osoba, o której mowa w ust. 2 posiadająca obywatelstwo państwa innego niż Rzeczpospolita Polska składa również oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo swojego obywatelstwa, jednocześnie przedkładając informację z rejestrów karnych tych państw uzyskaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
6. W sytuacji, gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 4 i 5 powyżej nie przewiduje jej sporządzenia w danym państwie lub nie prowadzi odpowiedniego rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 2 przedkłada stosowne oświadczenie.

§6 Kompetencje osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu

1. Osoba odpowiedzialna za przygotowanie personelu Obiektu musi wykazywać co najmniej bardzo dobrą znajomość przepisów ustawy wskazanej w preambule, a także innych aktów prawnych poruszających kwestię ochrony małoletnich. Dodatkowo

powinna to być osoba przejawiająca pełne zrozumienie i empatię w stosunku do osób małoletnich.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1 powinna mieć za sobą odpowiednie warsztaty przygotowujące ją do wykonywania działań z zakresu szkolenia personelu Obiektu.
3. Przygotowanie personelu odbywać się będzie co najmniej raz w roku kalendarzowym, na ogólnym spotkaniu, podczas którego zostanie sprawdzona obecność całej obsługi Obiektu.
4. W przypadku nieobecności na ww. spotkaniu przez pracownika obsługi Obiektu musi on skonsultować się z osobą, o której mowa w ust. 1, celem sprawdzenia jego znajomości standardów postępowania z małoletnimi.
5. Jeżeli pracownik obsługi będzie unikać zarówno spotkań, o których mowa w ust. 3 jak i indywidualnych konsultacji z ust. 4 zostaną wobec niego wyciągnięte środki dyscyplinarne z rozwiązaniem stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej włącznie.

§7 Ocena standardów

1. Raz na dwa lata należy dokonywać oceny wykonywania standardów ochrony małoletnich celem ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
2. Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie oceny jest osoba, o której mowa w §6 ust. 1 niniejszego dokumentu.
3. Termin przeprowadzenia oceny będzie ustalany przez dyrektora Obiektu.
4. Wnioski z oceny wskazanej w ust. 1 należy udokumentować pisemnie